

ПЪТЕЛЪ И ЛИСИЦА

Издебнала лисицата пѣтеля. Сграбила го за врата и хукнала да бѣга. Разкрѣкали се кокошкитѣ, разлаяли се псетата. Спуснали се селяни следъ нея и завикали:

— Дръжте крадлата, дръжте крадлата!

Чулъ ги пѣтелътъ и казалъ на лисицата:

— Я имъ кажи, че ти не си крадла. Пѣтелътъ си е твой, защото е въ устата ти.

Зачудена отъ тая пѣтльова мждростъ, лисицата зинала да каже на селянитѣ, каквото я научилъ пѣтелътъ.

А пѣтелътъ това и чакалъ. Плесналъ криле и кацналъ на едно дърво. После се обърналъ къмъ измамената лисица и рекълъ:

— И крадла си, Лисо, и глупава си!

